

Bergsiö, Gnarp och Haßell S:r
den 23 och 24 Octob. 679

Nämbden

Anders Hanßon i Röde, Nils Larßon i Gryttie,
Johan Johanßon ibidem, Erich Perßon i Byn,
Carl Jonßon i Wallen, Anders Perßon i Huusta,
Hans Jonßon i Trösten, Gynte Perßon i Åsen,
Anders Tyrießon i Fijskiewijk, Hans Jonßon i Elgered,
Hans Larßon i Berge, och Per Larßon i Kyrkiobyn.

Rådmannen Erich Erßon på Hudwichswald genom **Kyrkioherden Wyrdige H:r Hans Gevalius** opbiuder **Sal. Larß Perß hemman i Berge och Gnarp Sochn** 5 öre 18 ?:r i skatt andre gången.

Kyrkioherden H:r Hans Gevalius begiärde att han måtte inrymmas med sin boskap på Loftskogen, hwarest Sochnen Gnarp hafwer köipt och bygdtt ett fäboställe åth **Sal. Kyrkioherden H:r Marcus** som skall finnas i Kyrkio boken intecknat. **Erich Nilßon [Erßon i renov. domb.] i Jällsta** wille fuller Prætendera att det skall falla trångt för dhe andra bodelagorne, der dhe som förr haft efter sin Booskap, wille åther flyttia tijdt på skogen och elliest att **Sal. Jon Hanßon i Röde** skall samma bodesälle såldt Sahl. H:r Marco i sin lijfstijdt, som Kiöpebrefwet skall uthwijsa, det han nu rede har wid handen, och altså kan det anstå till näste ting, och Sochnen åligger att skaffwa Pastorj sin nödtorft efter Privilegieerne.

Per Anderßon i Röde opbiuder sin **Swärfaders Jon Hanßons Moder Hust: Anna ibidem** med den egendomb som han hemmanet inlagdt 2:dre gången.

Fendrichen Manhaftig Pell Perßon i Kyrkiobyn twistade nu som sidsta Tinget med sin **Broder Son Gynte Erßon** om fäboställe Hwijstberge, williandes Fendrichen wara uti halfwa fäboställe dehlachtigh, emädan han halfwa hufwud hemmanet besitter, Gynte Erßon swarade att han sitt Möderne till deß lößn tillsatt, fast **Fader Fadern Per Bengdtßon** boskogen till hemmanet köipte, will så bowallen allena behålla, dhe andre grannarne sade, at det blifwer trångdt om beth på bodeskogen, efter dhe nu sittia två bönder på ett mantahl och mera Söder införa än förr want warit. Resolutio Efter det intet uti Kiöpeskriften förordat ähr, huru mycket boskap af hemmanet skall må införas, dy kunna bodelagorne intet intaga dem så mycken boskap på fäbowallen hafwa, som dhe öfwer Winteren föda kunna och efter hemmanet icke skiftat ähr uthan Fendrichen med Gynte brukar halfparten af hemmanet så niuter han och halfparten uti bodewallen som förr afsagdt ähr, der och dhe på thet sättet icke förlijkas, kunna dhe med lottkastning åthskillias och hwarandra uthlösa.

Såßom grannarne uti Elgered sig beswära öfwer **Finnen Lars Anderßon på Haddungs Näset** att han twärt emot sidste uthslag 673 tå Synen höltz öfwer löper all deß skog både med huggande och gallrande, men efter Finnen icke war tillstädes dy blef **Sonen Anders Larsson** till hållen att tillsäga och warne sin

Fader der med afstå och intet wijdare skogen nyttia än honom uti Synebrefwet ähr tillåtet wid förlust af 40 m:r Sm:t Konungens egen Sak.

Gamble Ländsman Jon Hanßon i Frästa gaf tillkiänna att 675 tå Trijdie Mans skrifningen höltz, skulle Sochnen betala giästningspeningarne med Smör till H:r Generalens Carl Sparres Excell: hwilket Smör opwägdes af Jon Hanßons Hustro och blef lefwererat till **Hans Pählßon i Byn**, då och **Swän Nilßon ibid.** war tillstädes som nu döder ähr Nembl. 11 lb som han han neder till Siön föra månede, Hans Pählßon wiste att Smöret wägdes men intet mins han huru mycket det war, det mått wara 11 lb som Ländsman säger det han sedan till **Jon Mårtzßon i Gränsiö** och **Per Larßon i Byn** lefwererade, men dhe wägde icke op det samma då dhe nu icke finge lefwerera Smöret till Bokhållaren Olof Warg efter dhe icke hadhe fyllnaden 14 lb, nödgades dhe det samma nedersättia uti en Siöbod, då nu smöret opwägdes war 3 lb af dhe nederförde 11 lb borta, williandes nu **Anders Perßon i Husta** och **Erich Perßon i Byn** som på Sochnenes wägnar efter deße 3 lb tahla, att dhet må af dem som Smöret emottagit Refunderas. Nämbdens betänkiandhe war uti dette ährendet, att Hans Pählßon i Byn, Jon Mårtzßon i Gränsiö och Per Larßon i Byn som smöret om händer haft och nu bortkommit, att dhe och må wara lijka dehlachtige Smöret betahla efter dhe det icke bättre achtadt, det dhe och uthfäste, doch dher dhe kunna framdeles opspana hwem det skall afhändt, står dem frijtt sådant lagl. uthföra.

Anders Swenßon i Frästa opbiuder **Biör Biörßons hemman ibidem** 7 öre 12 ?:r i skatt 2:dre gången.

Och som det befinnes större giäld så till Cronan som andre Creditorer på dragin än hemmanet wärdt ähr dy skohle gode Män hemmanet med Huuß och Jordh skatta huru mycket det kan wärdt wara, och böre så Creditorerne, sedan Cronones uthlagor betalt är, per quota brista, doch så att dhe som sine Huus och Jordepeningar innehafwa, måge den näst Cronones andehl uthbekomma.

Dito Insinuerade **Befallningsmannen Wälb:de Hans Larßon Noræus** Extractet af Bookhållare Instructionens 14 punct hwilket af hans **Excell: Högwälborne H:r Gouverneuren** honom lembnat är med wid hängdh befallning att sig der efter uti sådane Occasioner rätta, och altså till underdånigt föllie hafwer Befallningsman oplåtit **Krögaren på Åhrskogen beskiedeligh Hindrich Hindrichßon** att optaga **Hustro Sigridz hemman i Frästa** 4 öre 9 ?:r i skatt som befans uti Sex ähr osått och för fäfoth legat hafwa, derföre han Krögaren hafwer uthfästet willia betala till Cronan den Rest som der å innom deße ähren dragin ähr allenast han med någre åhrs frijheet må benådas sampt blifwa försäkrat att ingen bördeman må hafwa macht honom eller hans anhörige, der ifrån trängia, hwilket till H:r Gouverneurens Excell. Nådige Resolution ödmiukel:n warder hemstält.

Dito berättade Nämbdemännen ifrån Gnarp att **Biör Biörßons hemman i Frästa** 7 öre 12 ?:r i skatt hafwer uti Tree ähr legat osått, och aldeles för fäfoth in till deß **Anders Swenßon** 678 det till brukz antaga monde, som nu beklagar att Jorden mächta illa farin sampt alle Husen medh giärdzle gårdar och hööladur äre nedfaldne, det grannarne wiste besanna, williandes han gärna all möjijelig flijt använda till deß Reparation, der han wid hemmanet blifwer stadfästet att icke han med tijden der ifrån trängd blif:r. **Befallningsman Wälb:de Hans Larßon**

Noræus hafwer oplåtet samma hemman till Anders Swenßon som lofwat Resten förnöija, Cronones uthlagor riktigt utläggia och hemmanet försvarligen oppehålla, emädan ingen af börde männen der efter tahlat innom dhe förlupne Trenne Åhren, och som det befans att större giäld wore på hemmanet dragne än Huuß och Jord kunna tillräckia, dy skohle gode män mäta huru mycket Huus och Jord kunna wärde wara, der efter han Anders Swenßon, näst Crono Resten löser Syskonen, hwilka sine peningar icke förwärvat hafwa, hemställandes i ödmjukheet H:r Gouver:n Excell: huru många åhrs frijhet han må kunna af nåde förunnas.

Nämbdeman Hans Jonßon i Trösten klagade på **Olof Abramßon i Breåker** att han skiält honom för en tiuf och skiälm, Olof Abramßon säger sig icke minnas dhe orden fält, han war mycket drucken han hafwer icke eller uthi någon måtto honom beskylla, fast grannen **Nilß Olofßon** dhe orden uthfördt, will gierna falla till föga, han minß intet dhe orden, der han hade warit nycter, hafwa aldrig dhe orden kommit uhr hans mun, dy blef han allenast sakfält för läppegiäld till 3 m:r Sölfwermynt och Hans Jonßon frijkiändes.

Olof Olofßon i Frästa och Gnarp Sochn gaf tillkiänna att hans **Broder Nilß Olofßon i Kitte och Bergsiö Sochn** ähr med döden afgången förfrågandes sig om icke hans Syskon må närmare wara till den egendomb, som efter honom finnes kunde än **broders hustron Sigrid Erichsdotter**, blef swarat at emädan Nilß Olofßon och hans hustru hafwa uti lijfstijden d. 25 Aug: 673 all sin egendomb hwar andra Testamenterat så att den som öfwerlefwer den andra, skall för bägges arfwingar oqwaldt nyttia och behålla, hwar öfwer Härads Rätten skriftel. sig d. 4 Octob. 673 förklarar hafwer dy behåller och hon alt aflinge och dhe löbörer som Nilß Olofßon i lijfstijden med sig ifrå sin faders gård i boo infördt och tagit hafwer, men med det faste bör wara behållit, hwar efter **Hans Person**, som Sahl. Nilß Olofs Änkia Hust. Sigrid nu till ächta hafwer intet tahlar, fördenskull och Hans Perßon med sin hustru ehrhålles wid den rätt som Testamentz skriften d. 4 Octob. 673 innehåller doch efter Hustru Sigridz död tillträda Nilß Olofz och hennes Erfwingar till hwad som kan af den ärfde löße egendomen finnas i behåld.

Ingebrecht Larßon i Skestad på sin **hustros Sigrid Andersdotters** wägnar gaf tillkiänna, att tå hon trädde i ächtenskap med sin **förre Man Larß Anderßon** blef henne tillsagdt uti Morgongåfwer 16 lodh Silfwer och elliest gaf han henne en Kosa om 11 lod i Tronegåfwor, med hwilken hon allenast ett halft åhr samman lefde; Detta för uthan gafs och dem uti brudgåfwor 23 P:r 3 lb Lijn och ½ T:a Säd som och henne fråntogz och lades uti den giäld som war på hemmanet dragin förr än hon kom med Sal. Lars Anderßon i ächtenskapet. Testamentet 4 P:r moste och hon gifwa efter förb:de sin Sahl. Man, icke ringa klagandes att hon slätt intet af sin gifto rätt fick niuta, utan måste blott och bar med slätt intet afstå, Swågrarne swaradhe at hustru Sigrid lätt sig med sin **broders Hans Anders** samtyckio afstillia medh Silfwer Kosan om 11 lodh och en Klädes räck der med och hon då war tillfreds, Ingebrecht sade hon hade tå ingen Målsman och wardt skrämber att om hon wille intet taga det, så skulle hon få intet. Resolutio. Ingebrecht Larß Hustru Sigrid Andersdotter ehrkiändes gill åth den Morgongåfwa 16 lod Sölfwer som hennes framledne Man Larß Anderßon i **Elgered** på Bröllopsdagen till henne uthfäst hade, och fast han henne på brudbordet en Sölfwerkosa å 11 lod uti Tronegåfwor gifwit hafwer, kunde doch den henne för deß Sal. Mans

efterlemnade ringa egendomb icke består, utan måste hon dhe 16 lod beräkna opå Morgongåfwan och altså skohle Larß Anderßons Syskon henne Hust. Sigríd dhe Resterande 5 lod Silfwer förnöija. Elliest bör och henne af brudgåfworne tillställas 8 dal:r Km:t 1 fb lijn och 1 Span säd, förutan den ½ Tunna Säd, som henne på förre bytet blef tillsagdt för införd Bröllopskost. Item bör henne Hust. Sigrid återlefwereras dhe 4 P:r Km:t som af henne i Testamente för ofwanbem:te sin Sahl. Man tagne ähre, behållandes hon Klädes rocken som henne på bytet efter gamble sedwana tilldeltes och wari hon sedan frij för all sin förber:de Mans gjäld som och hon blifwer her med skild ifrå all den rätt hon war gift till i bem:te Elgeredh.

Bruksskrifwaren wid Ströms bruk begiärte intechning på Hadd hambes och tofta skogarne som ägesmännerna till **Sahl. Factoren Hans Behm** försåldt för 66 $\frac{1}{3}$ P:r Sölfwer M:t och 3 tunnor Spansk Salt som Kiöpe brefwet d. 17 Junij 672 med sine wiße Conditioner uthwijsar.

Änkia Hustru Cicilia i Fjiskiewijk wille tilltähla **Jöns Perßon Norr i Åsen** för den löse egendomb han efter **Pigan Margreta** bekommit, förmanandes hon sig wara närmare den samma behålla som broders dottren är än en oskyld, Jöns Perßon framwiste en skrift d. 26 Julij 679 som **Cappelanen Wällärdhe H:r Per Hazelius** undertechnadt der uthinnan han betygar att Pigan på sitt yttersta begiärat blifwe af Jöns Perßon i döde dagar Syßlat då och hon honom all sin egendomb, den hon wärfwt och icke ärft hafwer, oplåter, der till Jöns Perßon i förstone icke wille sig låta öfwertähla, uthan böd att hennes närmaste Slächt må henne emottaga, doch på Pigans trägne begiäran måtte han henne intaga, och henne till döde dagar skiötte och folade och ährl:n läth komma till grafwa. Resolutio emädan Pigan Margreta all sin egendomb sielf wärfwat, budit sig till Slächten, och dhe henne nekat, behåller Jöns Perßon all den löse egendomen som efter henne finnas kunde oklandrat af dhe andre i Slächterne, som doch ringa nog kan wara.

Befallningsman Efter H:r Gouverneurens befallning d. 20 Octob. 679 tillsporde Sochen Allmogen om dhe hafwa någre klagemåhl att framföra öfwer det Strålsundigske folkets genom tågandhe, swaradhe neij, allenast giästadhe dhe 4 á 5 officerare hoos en bonde der haft sin förplägning, men hoos dhe andre grannarne tagit peningar för giästning, Rätten gaf dem i befallning en längd oprätta huru stor giästning hwar och en hållit sampt huru mycket peningar officerarne opburit.

Olof Tyrießon i Wade opbiuder **Erich Erßons hemman ibid.** 6 öre 6 ? :r 2 gången.

Erich Perßon i Biåsta opbiuder **Olof Erichs hemman ibid.** 3 öre 13 ? :r i skatt 1 gången.

Nilß Jonßon i Åse gaf tillkiänna att tå Trijdie Mans skrifningen hölts legde han **Sochne Smeden Erich Anderßon** den han för uthan sielfwa lega 60 P:r, moste uti wäll goda tillsäga 30 P:r dem han och uthtog, när dhe nu komma första gången från Jämtland wardt han legder honom oåtspordt till Soldat af **Swen Hanßon i Fjiskiewijk** och **Hans Hanßon i Östertanna**, sedan kan opfodring att

Trijdiemännerna skulle till Korböle Skantz opMarchera, tå nödgades Nilß Jonßon sig en annan Karl förskaffa; förfrågandes sig om icke honom wäll godan 80 P:r må af Knechtsens wärdar eller hufwudlega återgifwas. **Hans Mårtßon i Gamsätter** swaradhe på Hans Hanßons i Östertanna wägnar, att Trijdiemans Knechten sagdt sig allenast wara legdh på ett tog till Jämtpland elliest kostade Nilß Jonßon ingen Måltijd math på honom sedan han hemkom. Resolutio efter Knechtsens hustru intet är stämbd som kan wetta hwad hennes Man på legan opburit må det stå till nästa ting, men uthi wäll godan 30 P:r war Nämbedens läggning att dhe som Knechten niutet skohle betala $\frac{1}{3}$ parten Nembl. 10 P:r Km:t hwilka Hans Mårtßon bör Restituera som Knechten Tinget hade, och söka sin man det bästa han gitter.

Anders Larßon i Berge opbiuder **Sahl. Olof Larß [Erß i renov. domb.] hemman ibid.** 6 öre 22 ?:r i skatt 1 gången.

Olof Bengtßon i Kyrkiobyn opbiuder sin **Moder Syster Kierstin Matsdotter** till Sytning 2 gången.

Dito blef af Nämbedemännen i Gnarp betygat at **Sahl. Lars Erßons hemman i Berge** 5 öre 12 ?:r i skatt är medelst förra åboendes fattigdomb uti stort wanbruk kommit så att Jorden är af wanrycht förderfwat och Huusen med giärdzlegårdarne nedfaldna, hemmanet hafwer och sedan Larß Erßon med döden afled legat uti 2 åhr osådt in till 678 tå **Kyrkioherden Wyrdig H:r Hans Gevalius** det samma efter Befallningsmans **Wälb:de Hans Larßon Noræi** tillåtelse till Bruks antaga monde som nu icke med ringa kostnad kan förbättras. Kyrkioherden uthfäster att willia Crono Resten betala, der honom någon frijheet kunde förunnas, hwilket uti ödmiukheet till H:r Gouverneu:s Excell: Nådige disposition hemstält warder.

Olof Jonßon i Fijskiewijk klagade sig mera än nödtwungen wara förorsakat för Rätten andraga och sig högeliga beswära öfwer **Nämbedemannen Hans Jonßon i Elgered** och **Anders Tyreßon i Fijskiewijk** hwilka honom med skamlöse ord hugg och slag på hans faders gård i Elgered öfwerfallit, hwilket alt af detta tillfället skiedt åhr Nembl. att tå han frågade bem:te Nämbedeman hwarest han skulle bekomma sin betalning för det han legat i skiutshåld uti Gnarp för 10 bönder uti Bergßiö Sochn straxt wardt han illa slagin och skiälder för tiuf, skiälm, horkarl och mandråpare springandes efter honom med Wredes Mode in på hans gård och 5 gånger, sedan han sig i sin nattsäng lagdt hade, med stänger bultade och bestormade dören som sig alt tilldrog på en Söndags afton; Nästa Söndagen der efter kom åther Hans Jonßon hafwandes en stoor stör i handen, manandes uth honom brukandes samma orden som här ofwan mäلت åhr, ödmiukl. bediandes att han för slicht ofog må befredas, och dhe för slijka Excesser må laglige straffadhe warda.

Anders Tyrießon och **Hans Jonßon** swarade att **Olof Jonßon** spar sanningen uti störste dehlen, hafwer intet han begynt låta illa, så hafwa dhe honom icke tilltahlat, uthan hände det sig så, att sedan dhe hade warit på Syn och skulle då gå hem, mötte dem denne Olof Jonßon, som mycket druckin war, brukandes Mun och sade att dhe skulle skaffa honom betahlingen för skiutshållet I hafwen fuller syrt i hoop nu som i giordt förr at Jag icke fått såå på hemmanet, så Syra I fuller ifrån mig betahlingen för skiutshållen, då swarade Anders Tyrießon, du skalt

intet mera få än som tig bör, wardt så Olof Jonßon sticken och sade Jag känner dig wäll, du hafwer warit min förfölliare alt sedan Jag kom hijt i Sochnen, Sprang så genast in i stugun, kom åther uth på gården, hafwandes en Pistohl uti handen, då Sprang Anders Tyrießon till Olof Jonßon slog honom inom sin egen gårdsring och tog Pistolen af honom uti Olof Jonß Portlijder tå Olof sade Hans kom hijt Jag will tahla med dig warandes han Anders Tyrießon rädder att Pistohlen skulle laddat wara, och der med skada giöra, och som han han fattadhe i Pistohlen, föll Eldståhlet neder att det gnißlade om örorne af Elden, mera rörde han honom intet, der efter kom Hans Jonßon som hade ett lijtet spö i handen hwar med han slog Olof Jonßon någre slängar. Hans Jonßon tillstår så wara tillgånget och efter Olof Jonßon kom uth på gården med Pistohlen wardt han harmsen och slog så honom med ett lijtet spö någre slag sägandes willt du mörda folk din skiälm och Landslöpare, menandes sådant wara skiälmstycke att komma medh Pistohl till sin Nästa.

Olof Jonßon swor en dyr Eed att det war aldrig något Kruth på fänge panan, mindre att Pistohlen på 1 åhr och dag war laddat, det war aldrig hans tanke att skada folk med honom, allenast hade honom i handen gick kring gården att laga flintan doch brukadhe dhe sin owettenheet slændes och spiärnandes honom att näsa och mun stod i blod och stadigt fick heta tiuf skiälm landslöpare.

Jon Hanßon i Hambre och **Erich Oloffßon i Fijskiewijk** berättadhe att då dhe andra gången igen komme wille dhe att **Hans Jonßon** och **Olof Jonßon** skulle blefwe wänner, tå Olof swarat, Jag gör det intet, utan skiuter mig till Rätten der med gick Hans Jonßon wästan om gården, manandes uth Olof Jonßon, men Olof wille intet, uthan badh att Hans Jonßon må komma in i Stugun, det han förnekade, uthan brukade mun på hwar andra då hörde dhe att **Anders Tyrießon** och Hans Jonßon skiälte Olof för tiuf skälm horkarl och landslöpare.

Anders Tyrießon nekar sig kallat honom tiuf och skiälm, men då han togh pistolen af **Olof Jonßon** då sagdt din landslöpare, du hafwer skiökiör hoos dig, och will wähl betyga at han åhr en horkarl han skulle wara i sitt land, der han sin hustru och barn hafwer och icke gifwa sig i slanger med den som ett Hore Nampn tillförendhe haft der af han och elaka mißtankar fattat.

Cappelanen Wällärde H:r Peder Hatzelius beklagar at **Olof Jonßon** i 3 åhr warit ifrån Herrans Nattward, och hafwer han hört af **Anders Tyrießon**, **Ländsman Pell Perßon** och **Sochneskriwaren Hans Perßon** att dhe hördt Olof Jonßon det han berömbt sig der af att han hafwer lägrat **Soldatens Per Nilßons Hustru Märit** som nu frånwarande är.

Olof Jonßon nekar aldeles till denne beskyllning, han åhr så frij för henne som någon annan här i Sochne Stugun icke eller kan han troo sig sådana ord uthsagdt, will så att **Anders Tyrießon** skall sin beskyllning bewijsa.

Sochneskriwaren framropat säger att **Anders Tyrießon** war wijd handen tå **Olof Jonßon** deße orden uthi fyllerij sadhe till **Hustru Märit** att han henne häfdat, då sade Hustru Märit med half löije, skiäm intet bort Eder, tå sade Olof Jonßon hwad, nekar du derföre. Olof Jonßon nekar nu som förr till giärningen han

kom aldrig i säng med henne, mindre haft umgänge, han minß icke heller sig dhe orden fält.

Anders Tyrießon war inne i stugun då **Olof** dette tahlet hade, och han då sagdt till **Märit**, du skalt här uthur Sochnen för din lättfärdigheet skuld, swaradhe **Märit** hwart skall Jag då taga vägen Jag äger ingen Math åth barnen, han hafwer och hört **Olof Jonßons Moder Hustro Margreta** sagt till henne, gack nu din wäg din diefwuls hora och wille kiöra uth henne, men Olof tog emoth henne och wille slå Modren, der icke han blifwit af Anders Tyrießon hindrat, och fast Olof nekar sig någon gärning medh henne haft, lærer wähl sanningen ännu en gång komma i liuþet, hon är nu fuller så rädder att någon skall kiännas wid barnet.

Nämbdeman Johan Johanßon i Gryttie berättadhe efter sin hustro at tå denne **Kona Märit** kom till Gnarp, war hon in i hans gårdh och när hustron förnam att hon war hafwandhe, hafwer hon frågat hwem barn fadren wore, tå wille **Märit** beskylla en Ungkarl, hwarß Namn han intet minß, då sadhe Johan Johanß hustro, hwad giäller **Olof Jonßon i Fijskiewijk** hafwer häfdat Eder, då hon Konan log, och intet der till swaradhe och är sedan spordt att samma Kona skall hafwa födt barnet wid Galt Ströms Bruk, derest hon ännu wistandes är.

Såßom **Hans Jonßon** icke wille kiännas wid sig skiält **Olof Jonßon** för skiälm, tiuf, horkarl, landslöpare och Mördare, på ropades **Jon Hanßon i Hambre** och **Erich Olofßon i Fijskiewijk** hwilka sin wittnes Eedh afladhe och hwar för sig Examinerades.

Jon Hanßon hafwer intet mera berätta än han här framman före uthsagdt och war det **Hans Jonß** ord till **Olof Jonßon** din skiälm, tiuf, horkarl och landslöpare men intet hörde han Mördare.

Erich Olofßon inkommande bekiände äfwen det samma.

Brodren Mårten Jonßon war och tillstädes då detta skiedde, hörde och samma orden wijste och af begynnelsen berätta att tå **Olof Jonßon** kom med Pistohlen på gården löpandes, gick **Hans Jonßon** till honom slog honom någre slängiar med ett spö och ?????? honom någre gånger att Olof fick blodsår på munen då sade Hans Jonßon, will du mörda folk din tiuf skiälm etc. tog så Mårten sin broder Olof under armarne, ledde honom in i stugun, då wille fuller dhe andre gå efter, men afråddes af Mårten efter Olof stodh innom dören med yxan i handen, gick så **Anders Tyrießon** hem till sin gård, men Hans Jonßon blef ändå qwar. Anders Tyrießon wille att denne Olof Jonßon må blifwa lyst uthur byn han är en elak menniska elliest nödgas dhe andra grannarne sine hemman afstå hans egen Moder måste och stundom rymma huset för honom.

Såßom **Modren Hustro Margreta** och **Anders Tyrießons Hustro Märit** eij tillstädes wore, som om detta som annat kunde underrättelse gifwa dy blefwe dhe efterskickade.

Innom en stund fram kom **Olof Jonß Moder Hustro Margreta i Fijskiewijk**, hwilken uhrsächtar sin **Son Olof**, han är en främbling och alla willia apa honom hon rymbde aldrig uthur sin stugu för honom, fast hon någre nätter låg hoos sin

dotter bort i byn, att trösta henne som ensamman war, aldrig körde hon heller uth **Hustro Märit** derföre att Sonen med henne skulle umgängie haft, uthan derföre att hon en gång stahl bort 1 Stoop Hwete, slog hon henne en öhrfihl, hon hafwer intet kunnat förstå någon lättfärdigheet dem emillan warit efter Märit låg när henne hwar natt så länge hon war der och hon war hemma, men gud bättre hafwa dhe haft den odygden hoos sigh, hafwa dhe wähl sådant kunnat uthrätta, men troor gud om godt att Olof ähr frij för henne. **Ländsman Pell Perßon** berättade i full sanning att Hustro Margreta slog Konan Märit för det hon hade umgänge med Sonen Olof, derföre hon och måste uhr gården då Sonen Olof ämbnade slå Modren som blef förhindrat, doch henne skiöflat in på Muren, Modren Hustro Margreta bad dem tiga med sådant, när intet hon klagar så hafwa dhe intet behof der om nämbna.

Hustro Margreta såg och att **Olof** war blodig om Munnen och **Brodren Mårten** ledde honom in i stugun, hon hörde och att **Hans Jonßon** skiälte honom för skiälm tiuf horkarl och landslöpare, hon hörde och att Hans Jonßon och **Anders Tyrießon** sin emillan sagdt att dhe skulle taga och fängsla honom, då hafwer Hustro Margreta swarat, I dag skohle i låta blifwa honom lätt gåßen sofwa ruset af sig i natt, hafwer han så illa giordt, tag honom i Morgon och för honom hwart i willia, då gick Hans Jonßon och spiärnade på dören der som Olof innelåg och ändå wille hafwa uth honom.

Anders Tyrießons Hustro Märit i Fijskiewijk, såg att **Hans Jonsson** slog **Olof Jonsson** med ett spö, skiöth kull honom och spiernade Olof i munnen att han blödde, löp så han till och skiöt honom der ifrån, sedan kom **Mårten** och ledde honom in i stugun.

Detta ährendhe lades till Nämndens flitiga öfwerwägandhe och war deras enhälleliga betänkiande at så wijda **Olof Jonßon** gått in i gården efter Pistohlen och **Anders Tyrießon** tagit Pistohlen af honom öfwer balken, kan det honom intet rächnas till straff men för det **Hans Jonßon** gick efter honom på gården och spiärnat på dören böter Hans Jonßon för hemgången allenast 40 m:r och för det han honom Spiärnat blodsåhr på Munnen sakfältes till 3 m:r men för Edsöre giorde Nämnden honom frij, helst emädan det af brådom skildnadt skiedt war. Anders Tyrießon och Hans Jonßon sakfältes och hwardera till 3 m:r för oqwädies ordh till Olof Jonßon och för det Hans Jonßon annan gången skiält honom Olof Jonßon af hastige Mode för tiuf skiälm etc. blifwer han och fälter till 3 m:r.

Mårten Jonßon i Fijskiewijk måste åter sig öfwer sin **Broder Olof Jonßon** beswära klagandes att han så litet achtat hwad som på sidsta Tinget i Gnarp 678 afsagdt blef, uthan hafwer han i detta åhret tillgripet twenne laduäng Nembl. Lång lyckian som till **H:r Borgmest. Qwast** för sin fordran 55 P:r pantsatt war och Swedh lyckia ladun i Swedlyckian hafwer han opbrändt, hem i gården tagit ifrån honom dhe huuß han nödwändigst behöfde, detta föruthan hafwer och Olof Jonßon uthan någons wettskap borttagit Mårten Jonßons Hustros Kaßjäckä, han hafwer och så ifrån trenne dörar brutet låsen, Item en Lijnstråke den han hehla tijden honom förhållit då han den nyttia skulle med mera ofog som alt för långt wore opnämna bediandes att dhe må en gång blifwa åthskilda, han weth sig många gånger icke annat än lijflöß för honom.

Brodren Olof Jonßon swarade att **Mårten** klagar mera än han kan bestå och will så uti korthet swara at Mårten är ordsaken, herij han så länge här på orten drögdt hafwer emädan han sitt fäderne i Huus och Jordh icke kan mächtig blifwe; Att han dhe twenne ladu äng tillgripit så hafwer han det ena ladu ängt igen löst för 21 P:r som af Brodren Mårten bortsatt war, det andra mente han och sig få nyttia för det brodren honom på Huus och Jordh skyldig ähr, Emot tillfrågan kunde Olof icke neka sig weta det **Borgmestaren Qwast** det ena ängt på panträttigheet länge innehaft, Höladun nekar Olof icke at betala fast den emoth hans willia opränd blef, han hafwer icke eller betagit brodren Hußen fast han der sine löse saker der inlagdt, Kaßiakan som Mårten honom beskyller borttagit och försåldt, är ännu behållin, fast han den i underpant haft för någon Spanmåhl, och ehuruwähl Spanmählen betalt är, hafwer han samma Kaßjacka ännu behållit, af det tillfället att **Mårtens dotter Sara** om sine 14 ähr hafwer borttappat en Demant som satt fäst at uti Skiärspån, som han skiär glaß med, den honom kostadhe 21 P:r och förmodar att fadren honom åth minstone halfwa skadan Refunderar. Låsen till dörarna wore aldeles förfarne och nycklarne förekombne, dy hafwer han måst dem till smeden skicka att förfärdiga. Lijnstråken står och hemma i gården. Mårten klagar mera än han rättslige kan bewijða, han will med ett ordh sagder drifwa honom ifrån sin faders gård lijka som han wore en horunge.

Mårten säger at grannarne wähl witterligit ähr, det han sanningen berättat, han kan icke så utthahla som sig bör, Brodren regerar rätt som han will och lijtet achtar hwadh Sochnens Tolfmän dem emillan läggia; Demant Stenen hafwer Mårten intet afwettat och efter han honom så dyr hållit, ähr det underligit att Brodren honom icke bättre giömbde än att barnen skulle få uti honom, berättar och att **Glaßmästaren i Sundswald** frågat Mårthen förledne währ hwadh **Broder Olof** gör, efter han köpt Demanten af honom, sade och att Olof budit honom en Demant i förstone som icke war wärd 3 P:r men sedan kom han fram med en den han köpte för 21 P:r.

Olof tillstår sig såldt den ena men han hade twenne som wore lijka gode han säger nu som förr att **Mårten** far och slingrar och will icke med rätta sanningen.

Uthi deße ährender war Rättens betänkiandhe och afsagde domb att **Mårten Jonßon i Fijskiewijk** efter förra domb d. 16 Octob. 678 blifwer wijd hemmanet besittiande och för det **Brodren Olof Jonßon** som wällat sig till ett laduäng som **Borgmestaren Qwast** war pantsatt af hemmanet plichtar han med 40 m:r Sm:t efter Konungs B. 26 Cap. deß uthan skall och Olof Jonßon betala ladun som han af försummelse opränt samt lås och dörar bättra som dhe förre warit, jämbwähl och linstråkan åtherlefwerera. Efter och panten ähr för Kaßiakan betaldt bör Olof Jonßon den till Mårtens hustru Restituera, och kan intet Rätten på börda Mårtens dotter Sara att swara till den Demant, som han nu föregifwer uthur sin Skärspån wara förkommen, efter Flickan der om ringa wettskap kan haft och elliest henne derföre icke låtit stämma; Der jämppte giörs och Olof Jonßon skyldig till dhe 2 P:r Sm:t wijte som på förre Tinget sattes dem emillan att lefwerera till Bergsiö Kyrkia. Elliest Obligeres Olof Jonßon att till näste Ting swara till den beskyllning för hordombs last medh **Knechtens Per Nilß Hustru Märit**, nu frånwarande som honom å detta Tinget tillagdt blef och han elliest sielf i dryckesmähl skall sagdt sig med henne haft lägersmähl.

Kyrkioherden **wyrdige H:r Jon Halenius** genom sin **Måg wällärde H:r Peder Hatzelium** wille fordra af Gamsätter bönderna dhe 30 P:r Km:t som han af kyrkiones medehl på **Hans Kohlmäters** skrifwelse d. 22 Febr. 673 försträcht, hwilka penningar kostades på det opfundne Kopparsträcket strax Nordan Gamsätters byn, och wardt det så förordat då penningarne uthgafs att der **Kyrkioherden** icke sin betalning skulle bekomma af Kohlmäter skulle bönderna wara förtänkta dem Refundera; Gamsätter byemän swarade att Kohlmäters bref lydde så till dem, att dhe skulle hugga stafrum och föra in emoth Grufwan, och att dhe skulle få peningar entera af Befallningsman eller **Kyrkioherdhen** och willia så dhe intet wetta der af att till betahlingen Obligeras dhe lade nog arbete neder till Stafrums huggandet som nu ligger och förskiämmes, derföre dhe ingen betahlning fått. H:r Peder sade att det kan wäll skiönias der af att dhe skulden sig åtagit, efter **Abraham i Gamsätter** sin dehl betahlt; Abraham swarade att han will hafwa sine 6 P:r igen, dem han intet till den ändan uthlagdt uthan efter han är kyrk???? och wijn fattades hafwer han kiöpt wijn till Kyrkiones behof för 6 P:r och utaf Kyrkian will han hafwa sin betahlning, det **Kyrkioherden** will honom förneka; Resolution Emädan Kohlmäter hafwer **Kyrkioherden** tillskrifwit och honom der om till?????. Altså bör och **Kyrkioherden** sökia sin man, skulle och Kohlmäters bref, som nu föregifwes wara förlagdt annorledes sig förklara uppå deßa 30 P:r må han till näste ting det framwijsa.

Detta förutan fordrar och **Kyrkioherden** 12 P:r som Gamsätter män uthtagit till Spennarens betahlning; Gamsätters män swaradhe att hehla Sochnen war derföre god; **Kyrkiowärden Olof Erßon i Kyrkiobyn** som gaf uth penningarne, wille nu säga att Gamsätter män toge dhe 12 P:r och lofwat betala, men som Sochnemännen sielfwa måtte tillstå att Spennaren kom hela Sochnen till gagn, tå deras Klocka skulle omgiutas dy bör och hehla Sochnen deßa 12 P:r till kyrkian betahla; Det dhe och uthfäste.

Anders Tyrießon i Fijskiewijk opbiuder **Per Nilßons hemman ibidem** 2 öre 6 ?:r i skatt 2:dra gången.